

ÇOCUK VE FUTBOL

Kemal KURAK

Futbol oyununun ilk olarak nerede ve hangi tarihte oynandığı kesin olarak bilinmemektedir. Futbola, eski Yunanlılar Episkiros, Romalılar Harpastum, Türkler ise Tepük adını verirlerdi. Tarihi kaynaklara göre futbolun ilk oynandığı ülkeler; Asya’da Çin, Japonya, Hindistan; Afrika’da Mısır; Amerika’da Meksika ve Avrupa’da da Yunanistan, İtalya, Fransa ve İngiltere’dir. Orta Amerika kavimlerinin Kolomb öncesi döneme ait top oyunları ile, bugün bilinen futbol arasında çok az sayıda benzerlik olmasına karşın, eski Çinlilerin “ts’u kü” adlı oyunu çağdaş futbola şaşırtıcı derecede benzemektedir (Stemmler 2000).

Bugünkü oynandığı anlamda futbol ilk kez İngiltere’de başlamıştır. İlk futbol kulübü 1857 yılında kurulmuş olan Sheffield’dir. Modern futbolun doğum tarihi ise İngiliz Futbol Birliği’nin kurulduğu 26 Ekim 1863 tarihidir (Çağlayan 2003). Orta çağda köylüler bataklıkları kurutup, futbolu kırlarda ve caddelerde eğlenmek için oynamışlardır (Büker 1992).

Futbol sporunun günümüzde yapılan spor dalları arasındaki önemi ve yeri tartışılmazdır. Milyonlarca kişi sporcu olarak, çok daha fazla sayıdaki kişi de seyirci olarak futbol sporuna katılırlar. Oynayanları ve seyredenleri yanında, çalıştıranları ve yardımcı elemanları ile çağımız futbolu bir sanayi haline gelmiştir (Haliloğlu 2001).

Futbol, alt ve üst yapısıyla bir eğitim-öğretim sürecini gerektiren bir oyundur. Futbolcular, eğitim-öğretim süreçleri içerisinde futbolun, fiziksel, teknik, taktik, psikolojik ve sosyal boyutlarını bilmek ve kazanmak zorundadır. Bu futbolcunun yüksek başarı ortaya koyması, daha sağlıklı bir futbol yaşantısı geçirmesi ve futboldan zevk alması için zorunludur (Konter 2004).

Futbolun özellik olarak; Futbol bir karşıtlar oyunudur, atla-

beklenen davranışı açıklayan net, yazılı kurallar hazırlanmalı ve dağıtılmalıdır.

10. Çocuk sağlığı ile ilgili temel bilgileri toplayın: Antrenör, çocukların sağlığı ve içerdiği riskler hakkında temel bilgilere sahip olmalıdır, böylece bir sorun olması durumunda mümkün olan en iyi kararları alabilmelidirler.

Antrenörün temel görevi, sadece katılımcıların kendileri için değil, aynı zamanda ebeveynleri de güvence altına almak için çocukların korunmasını sağlamaktır. Futbol etkinliklerine katılan hem kız hem de erkek çocukların sayısının çok yüksek olması göz önüne alındığında, korunmaları öncelikli olmalıdır. Kimse denetimsiz bırakılmamalıdır. Doğru şekilde yapılırsa, çocukları koruma prosedürleri, futbol oynamayı sevmeleri sağlanacaktır.

► KAYNAKÇA

- Açak, M. (2005). Beden eğitimi öğretmenin el kitabı. Morpa Kültür yayınları.
- Açak, M., & Acak, M. (2001). Güreş Öğreniyorum. Kubbealtı Yayıncılık, Malatya.
- Anadol C. (1982). Bütün Spor Branşları için Genel Atletik Kondisyon ve Herkes İçin Kültür Fizik, Sebat Matbaası, s.44, İstanbul.
- Aracı H. (2004). Öğretmenler ve Öğrenciler İçin Okullarda Beden Eğitimi, Nobel yayın dağıtım. Ankara.
- Bağrıaçık, A., & Açak, M. (2005). Spor yaralanmaları ve rehabilitasyon. Morpa Kültür yayınları.
- Bucher, A.Ç., Karetcel, M. (1993). Manegement of physical Education and sport, s.: 206, St. Lois.
- Büker S. (1992). Tenisten Sonra Sodasız Viski. Ankara. İmge Yayınları;1: 30-34.
- Çağlayan HS. (2003). Futbol Seyircisinin Sosyo-Ekonomik-Kültürel Yapısının Şiddet Eğilimindeki Rolü (Konya Spor Örneği), Konya, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi.
- Çakmaklı, K. (2002). Aileler İçin Sosyal Hizmet, T.C. Barbakanlık Aile Aratırma Kurumu Bakanlığı yayınları, No: 12, Eramet Matbaacılık,s.: 35, İstanbul.
- Eniseler N. (2009). Çocuk ve gençlerde futbol antrenmanı. TFF FGM Futbol Eğitim Yayınları, Eylül Sayı: 8, İstanbul.
- FIFA (2015). The ontario soccer association grassroots workbook and practice plans. Reprinted with permission from FIFA.

- Gürün, OA. (1984). Çocuğumuzu Tanıyalım, İnkılap Kitapevi s.120-128, İstanbul.
- Haliloğlu V. (2001). Futbolda Eğitsel Oyunlar. Ankara. Bağırğan Yayınevi. 62.
- İnal A. (1998). Futbolda Eğitim ve Öğretim. Ankara. Nobel Yayınları Dağıtım; 17-20.
- Karatosun H. (1991). Futbol, Çocuk ve Gençlerin Eğitimi. Altıntuğ Baskı, Ofset Tesisleri, Isparta.
- Konter E. (2004). Antrenörlük ve Takım Psikolojisi. Ankara. Palme Yayıncılık.
- Koger R. (2005). 101 Great Youth Soccer Drills: Skills and Drills for Better Fundamental Play.
- Küçük, V. (1997). Sporda Yönlendirmenin Yeri ve Önemi "Futbol Örneği" Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, s.:31-93, İstanbul.
- Küçük V. (2009). Futbolda Yetenek Seçimi. TFF FGM Futbol Eğitim Yayınları, Mayıs Sayı: 4, İstanbul.
- Lim P. (2016). Valencia Cf Academy Vcf Soccer Camp Training Manual.
- Reilly T. (1990). Football. In: Reilly, T., Secher N., Snell P., Williams C. (eds). Physiology of Sports; pp. 465-487. E&FN. Spoon, London/Newyork.
- Rothing P. (1993). Sporwissenchaftliches Lexikon Karl Hafmann, S.31, Scharndort.
- Seraslan MZ. (1990). Sporun Topluma Yaygınlaşmasında Pazarlama Tekniklerinden Yararlanma, Doktora tezi, s.:88, İstanbul.
- Sezen Y. (1990). Sosyolojide ve Din Sosyolojisinde Temel Bilgiler ve Tartımlar, MÜGFV Yayınları, s.117, İstanbul.
- Stemmler T. (2000). Futbolun Kısa Tarihi, Çev. Necati Aça, Ankara, Dost Kitabevi Yayınları;1.